

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER**Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegii kungörelse angående de förmåner, som i Sveriges hamnar äro beviljade främmande länders fartyg; given i Stockholm den 25 april 1933.**

Med stöd av föreskrifter i ämnet gör **Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegium** veterligt: att beträffande de särskilda förmåner, däribland i avseende å skeppsmätning, som främmande länders fartyg tillgodonjuta i svensk hamn, fortfarande gäller, vad härom sägs i Kollegii kungörelse i ämnet den 26 februari 1932¹⁾, dock med tillägg och ändringar, som här nedan framgå.

På grund av *ministeriella noter den 11 och den 14 april 1932*, växlade med **Brittiska riket**, har den i Kollegii förberörda kungörelse omförmälda handels- och sjöfartsstraktaten med nämnda land den 18 mars 1826 numera upphört att vara tillämplig för **New Zealands** vidkommande, i följd varav icke heller bestämmelserna i kungörelsen den 26 oktober 1849 numera äga giltighet beträffande New Zealand.

Enligt *bosättnings-, handels- och sjöfartsavtalet med Rumänien den 7 oktober 1931*, vilket avtal numera ersatt det i Kollegii ovannämnda kungörelse omförmälda provisoriska handelsavtalet den 26 juli 1930, skola rumänska fartyg och deras last i Sverige i alla avseenden åtnjuta samma behandling som svenska fartyg och deras last, oavsett varifrån fartygen avgått eller varthän de äro destinerade och oavsett varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd. Rumänska fartyg skola inom svenskt område icke vara underkastade högre tonnage-, hamn-, lots-, fyr- och båk-, karantäns- eller andra avgifter eller pålagor, av vad slag de vara må, än dem, vilka under samma betingelser påvila eller må komma att påvila svenska fartyg. Varje företrädesrätt och befrielse, som Sverige i ovannämnda hänseenden tillerkänt eller må komma att tillerkänna en tredje stat, skola samtidigt och ovillkorligt jämväl tillerkännas Rumänien.

Från ovannämnda bestämmelser i vad angår sjöfart å yttre farvatten göres undantag beträffande 1) *kustfart*; 2) förmåner, som i Sverige beviljats eller må komma att beviljas den inhemska fiskerinäringen och dess alster; 3) tillämpningen av särskilda bestämmelser, åsyftande att medelst subventioner främja utvecklingen av den svenska handelsflottan; 4) privilegier, som tillkomma sällskap för nautisk sport; 5) utövande av sjötjänst i hamnar, på redder och vid kuster, däri inbegripet lotsning, bogsering och bärgning, dock under iakttagande av att, därest Sverige skulle tillerkänna en tredje stat någon förmån eller företrädesrätt, med avseende å vilken förbehåll gjorts enligt detta moment, Sverige skall tillerkänna Rumänien, vad nämnda förmån eller företrädesrätt beträffar, behandling såsom mest gynnad nation; 6) emigration samt befordring av emigranter, varvid emellertid är överenskommet, att nämnda spörsmål skall kunna regleras genom särskildt avtal.

Sverige och Rumänien hava förbundet sig att i förhållande till varandra tillämpa bestämmelserna i den i Barcelona den 20 april 1921 undertecknade konventionen och stadgan rörande segelbara vattenvägar av internationell betydelse jämte därtill hörande tilläggsprotokoll, varande emellertid överenskommet, att denna bestämmelse är underkastad de förbehåll, vilka gjorts av

¹ Se Sveriges Överenskommelser med främmande makter 1932, Bihang, sid. 1.

Sverige och Rumänien vid undertecknandet av konventionen, tilläggsprotokollet eller adhesionsprotokollen.

Bestämmelserna i avtalet äro ej tillämpliga i fråga om sjöfart på inre farvatten, dock att lättnader, vilka Sverige i sådant avseende tillerkänner en tredje stat, icke skola förvägras Rumänien.

Vidare skola bestämmelserna, i den mån de avse ömsesidig behandling som mest gynnad nation, icke vara tillämpliga å, bland annat, de särskilda förmåner, som Sverige tillerkänt eller må komma att tillerkänna Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge samma förmåner icke tillerkänts ytterligare någon stat.

I avseende å transitering skola Sverige och Rumänien ömsesidigt i förhållande till varandra tillämpa bestämmelserna i den i Barcelona den 20 april 1921 undertecknade internationella konventionen och stadgan angående transiteringsfrihet.

Ansökning om tillstånd för rumänskt fartyg att lossa från utlandet medförd last å annan ort vid flod, kanal eller insjö än stapelstad avgöres av vederbörande lokala tullmyndighet.

Enligt *protokoll* med **Tyska riket** den 5 juli 1932 har handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska riket den 14 maj 1926 upphört att gälla med verkan från och med den 15 februari 1933. Då emellertid såväl Tyskland som Sverige ratificerat den i Genève den 9 december 1923 antagna konventionen och stadgan rörande vissa internationella förhållanden i havs- hamnar, åtnjuta i allt fall tyska fartyg även efter utlöpanet av traktatens giltighetstid förmånen av lika behandling med svenska fartyg bland annat i avgiftshänseende.

Stockholm den 25 april 1933.

K. A. FRYXELL.

C. E. LANDBERG.

Fritz von Schwerin.

Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegii kungörelse angående de förmåner i fråga om skeppsmätning, som på grund av traktater eller särskilda överenskommelser tillkomma svenska fartyg i främmande länders hamnar; given i Stockholm den 25 april 1933.

Med stöd av föreskrift i ämnet gör **Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegium** veterligt: att beträffande särskilda förmåner i fråga om skeppsmätning, som på grund av traktater eller särskilda överenskommelser tillkomma svenska fartyg i främmande länders hamnar, fortfarande gäller vad härom sägs i Kollegii kungörelse i ämnet av den 26 februari 1932¹).

Stockholm den 25 april 1933.

K. A. FRYXELL.

NILS GUSTAF NILSSON.

Mogens Möller.

¹ Se Sveriges Överenskommelser med främmande makter 1932, Bihang, sid. 32.